

Praktica VLC:

Østtysk når det er bedst

Pentacon-fabrikken i Østtyskland har lanceret en ny topmodel, Praktica VLC med udskiftelig søger og lysmåling ved fuld blænde. Der er tale om et utraditionelt produkt - på både godt og ondt. Prisen er rimelig og finishen er ganske god.

Test ved
Finn Nesgaard

Umiddelbart kan man godt være lidt mistroisk overfor et kamera fra en østtysk fabrik. Ganske vist har den tyske kameraindustri haft et hovedsæde der, men efter japanernes stormløb i tresserne var det lige som om hverken Exakta eller Edixa klang så godt i øret længere. Japanerne har sandt at sige bevaret deres førende position ganske godt, men vore dages østtyske kameraer er dog en alvorlig overvejelse værd. Især hvis økonomien er afgørende.

Fantastisk lukker

Praktica VLC lægger sig på en række områder op blandt de bedste af de bedste. Den vertikalt løbende metalspaltelukker har således en nøjagtighed, der er næsten lige så fin som de allerbedste Japseres. Nøjagtigheden skyldes dels konstruktionsprincippet - men så sandelig også østtyskernes vilje til at lave et kvalitetsprodukt.

Ligeledes skal udløsningen have al mulig ros. Placeringen af udløserknappen skråt på forsiden af kamerahuset er faktisk mere ideel end den traditionelle placering ovenpå huset, fordi man ved Praktica-konstruktionen får et bedre hold om kameraet, og derfor er bedre rustet mod rystelser. Udløsertrykket er blødt og smidigt, og spejlklappet er minimalt.

Utraditionel simulator

Japanerne satser over en bred kam på mekaniske blænde-

simulatorer i objektiverne, der så varierer en modstandsbro i kamerahuset, når blænden forandres. Pentacon har valgt at lægge modstande i hvert enkelt objektiv, hvilket måske nok gør konstruktionen lidt dyrere, men til gengæld er en stor fordel ved fotografering med bælg eller mellemringe. Den elektriske blændesimulering kan nemlig uden videre overføres med en ledning, således at lysmåling ved fuld blænde let kan etableres ved makrofoto.

Søgersystemet kikser

Så langt så godt. Desværre har kameraet også et par markante ulemper. Det burde således være en naturlig ting, at søgeren var af den bedst mulige kvalitet. Fabrikken har haft intentionerne i orden, da de bestemte sig for et udskifteligt søgersystem med 3 søger typer og 6 matskiver. Men kvalitetssansen svigtede, da man kom til placeringen af lysmålercellen.

Den udskiftelige søger vanskeliggjorde en placering af lysmåleren i søgerhuset. I stedet har fabrikken valgt at lave spejlet transparent, således at en stor del af lyset ledes bag det, og ind til målecellen, der sidder lige ud for spejlets kant, når det befinder sig i hvilestil-

ling. Desværre snupper systemet så meget lys, at søgerbilledet er blevet mere end mørkt. Faktisk svarer den lysmængde, der når øjet med normaloptikken på fuld åbning, til en nedblænding på omkring f: 8 ved de bedste japaniske søger typer.

Skarphedsindstillingen vanskeliggøres yderligere af, at matskiverne ikke virker overvældende klare i rasteret. Billedudsnitsbedømmelsen vanskeliggøres af, at f.eks. lup-søgeren kun tegner billedfeltet skarpt i midten. Og blændeindstillingen vanskeliggøres af, at viserinstrumentet er placeret under matskiven, og derfor kun ses svagt og utydeligt.

Som et plaster på såret skal det dog tilføjes, at matskiveophænget, der er arvet fra Exakta, gør det let at skifte skive, og i øvrigt virker nogenlunde stabilt.

Lysmåleren

Lysmåleren klarede ellers testen pænt, og man må absolut ikke lade sig forblænde af, at alle måleresultaterne lå 1/2 blænde ved siden af måleudstyrets standard. Ved fastlæggelse af lysmålernormer kommer der nemlig en række drilske faktorer ind (f.eks. lysets farvesammensætning), hvor-

for hver fabrik i praksis må arbejde efter hver sin procedure. Og desuden er en tolerance på plus/minus 1/3 blænde fuldt acceptabel.

Lysmålerens følsomhed svarer til de konkurrerende kameraers, og man kan ved omstilling af en kontakt arbejde ved henholdsvis fuld blænde og nedblænding. Batteriet er næsten grinagtig stort (Mallory PX 21), og for at spare på strømmen tændes måleren kun, når udløseren aktiveres. Et system man skal vende sig til - og som med fordel kunne afløses af en kontakt i filmfremtræksarmen.

Filmilægningen

Prakticas filmilægningssystem bør nærmest betegnes som et columbusæg. Her er noget, japanerne med fordel kunne plagiere. Man skal nemlig blot lægge patronen i kammeret, nedskyde tilbage-spolingsgrebet og lægge film-snippen i hak med det nederste sæt tandhjul. Derefter kan filmfremtræksarmen aktiveres - filmen gribes automatisk af opsamlingsspolen. Færdigt arbejde.

Systemet fungerer perfekt, hver gang. Og det er rosværdigt enkelt i konstruktionen. Langt enklere end f.eks. Canons tilsvarende QL-system.

Helhedsvurdering

Practica VLC hører ikke til blandt de mest kompakte kameraer på markedet - men det er lettere end de fleste. Forarbejdning og finish virker god - ikke mindst til prisen. Antallet af optikker med blændesimulering er for beskedent, men vil nok med tiden blive udvidet.

Kameraet indeholder en række kvaliteter og finesser af meget fin klasse - men helhedsindtrykket skæmmes af søgersystemet, der burde være væsentlig bedre. Mon ikke fabrikken allerede arbejder på at løse dette problem?

Tekniske data for Practica VLC

Kameratype: 24x36 spejlrefleks

Fabrikationsland: Østtyskland

Lukkersistem: Vertikalt løbende metalspaltelukker med mekanisk styrede tider fra 1 sek. til 1/1000 sek. B-indstilling (tid) og flashindstilling (1/90 sek.).

Søgersystem: Udskifteligt. Der forefindes pentaprisme, skaktsøger og lupsøger. 6 udskiftelige matskiver.

Lysmålersystem: TTL, hvor en del af lyset reflekteres fra spejlplanet ind i en målecelle ved siden af spejlet. Viserinstrument under matskiven. Følsomhed: 100 asa, f/1,8. EV. 2½. Omskifter for måling ved arbejdsblænde/måling ved fuld blænde. Objektivernes blændesimulator består af elektriske modetande. Strømforsyning 4,5 volt (Mallory PX 21). Kontakt i kameraudløseren.

Objektivsystem: Standardgevind M 42x1. Standardoptik 50 mm/f: 1,8. Optikker med blændesimulering fra 29 mm/f: 2,8 til 135 mm/f: 2,8. Det totale optikprogram dækker 20 til 1000 mm. (Pentacoon plus Zeiss optikker). Den elektriske blændesimulering kan bibeholdes ved optagelser med bælg og mellemringer.

Diverse: Kameraet har selvudløser, signal for lukkerspærring, og opsamlespolen er forsynet med en automatisk filmfanger. Som tilbehør fås bl.a. bælgudstyr, diakopieringsudstyr, mikroskopadapter, reprostand.

Vægt: 825 g.

Pris: ca. 1900 kr. med normaloptik og pentaprisme. Optik 135 mm/f: 2,8 electric 850 kr. Optik 29 mm/f: 2,8 electric 800 kr. Lysskakt og lupsøger koster henholdsvis 75 og 200 kroner, mens matskiverne koster fra 25 til 175 kroner. Alle priser er ca. betonedede.

Lukkertest Practica VLC

Eksp. tal	Kamera 1	Kamera 2	Kamera 3
1 sek.	+ 10	+ 9	+ 20
1/2	ok	+ 10	+ 18
1/4	ok	+ 9	+ 12
1/8	8	+ 10	+ 8
1/16	ok	+ 23 + 12	ok
1/32	ok	ok	+ 12
1/64	+ 9	+ 9	+ 13
1/128	ok	ok	ok
1/256	ok	ok	+ 9, + 7, + 4
1/500	ok	+ 14, + 10, + 5	+ 7, + 3, 1
1/1000	+ 8, + 19, + 21	3, 7, 17	+ 10, 0, 1
Blitz	1/90	1/90	1/90

Lysmålerest

LV 9	1/3	1/2	2/3
LV 14	1/2	1/2	1/3

Diverse

Den gennemførte overbelysning på omkring ½ blænde tyder på, at Practicafabrikken justerer deres lysmålere efter en anden norm end testudstyrets, og er altså ikke nødvendigvis udtryk for en fejl. Visuel test antydede, at optikken på kamera 1 havde en lidt for stor blænde 16. Matskiven i kamera 3 var ikke justeret helt nøjagtigt. Brugsvejledningen opgiver ingen blitztid for flashindstillingen - men den målt konstant til 1/90 sekund.

Fakta om testmålingerne

Testmålingerne er foretaget i et samarbejde mellem Foto & Smalfilm og et af landets største og mest anerkendte fotoværksteder, fa. S. E. Svendsen. Følgende er kontrolleret: Lukkertid, lysmåler, matskivejustering, afstandsskala, blitzkontakt, springblændemekanisme, selvudløser og blændeåbning.

Blitzkontakt, springblændemekanisme og selvudløser fungerede perfekt på samtlige kameraer, ligesom der var en udmærket overensstemmelse mellem afstandsskala og skarp-hed i filmplan.

Lukkertidstesten er foretaget på et elektronisk instrument, der måler eksponeringen 3 forskellige steder i filmplanet samtidig. Lukkertiden er perfekt, hvis den ligger mellem plus 19 % og minus 16 % af den korrekte eksponeringstid - svarende til plus/minus ¼ blænde. OK i skemaet betyder, at den målte eksponeringstid har ligget indenfor plus/minus 1/8 blænde, hvilket svarer til plus/minus 8 %. Plus 40 % og minus 30 %, svarer til plus/minus ½ blænde, mens plus 100 % og minus 50 % svarer til plus/minus 1 blænde.

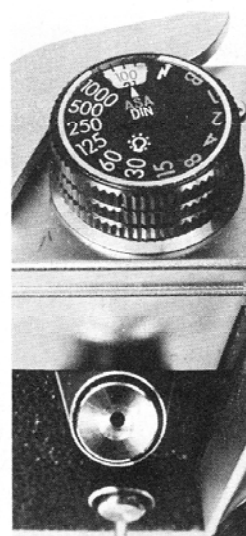
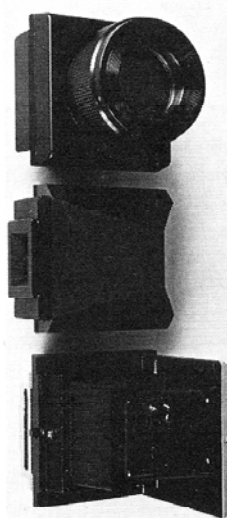
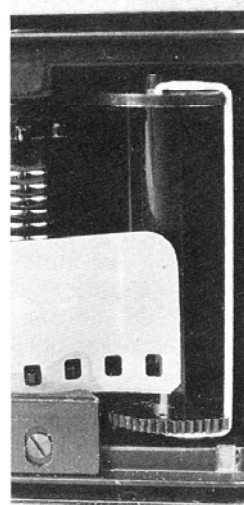
To tal med bindestreg imellem, eksempelvis + 4-12 betyder, at lukkertiden ved den pågældende indstilling ikke er konstant, men svinger mellem minus 4 % og plus 12 % - svarende til omkring ¼ blænde, 3 tal med kommaer mellem betyder, at eksponeringen ikke har været helt jævn over filmfladen. Hvis talrækken eksempelvis er + 17, 8, 4 betyder det, at første del af billedet underbelyses 17 %, mens midten overbelyses 8 %, og sidste del overbelyses 4 %. I dette tilfælde forekommer en eksponeringsvariation fra begyndelsen til midten på ca. 1/3 blænde.

Kontrollen af lysmåler foregik i en finjusteret lyskasse. Afstandsskalaen kontrolleredes med en såkaldt kollimator. Blændeåbningen kontrolleredes ved simpel sammenlignende bedømmelse, hvorfor evt. påvisninger af fejl må tages med et vist forbehold.

Fa. S. E. Svendsen har kun ansvar for kontrolmålingerne, mens subjektive bedømmelser af f.eks. lysstyrke i søger, spejlrystelser, betjeningskomfort og mekanisk kvalitet udelukkende skyldes Foto & Smalfilm.

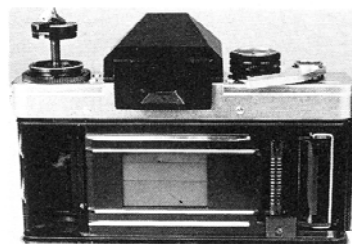
Et kig ned gennem søgerhullet. Tv. målerinstrumentet, th. signalviser for lukkerspænding. Kameraet har standardgevind, hvorfor en stribe forskellige fabrikater kan monteres. Bemærk kontaktpunkterne for den elektriske blændesimulering.

Den selvfangende opsamlespole griber fat om filmen ved et enkelt fremtræk.

Søgerprogrammet består af lup, prisme og skakt.

Udløseren er placeret skråt på forsiden af huset. Derved får man et godt greb om kameraet, og rystelser undgås lettere.

Det er et imponerende batteri, der kræves til lysmålerens drift. Der er noget at lære hos de japanske konkurrenter.

Metalspaltelukkeren er yderst præcis, og filmfremføringen er enkel og effektiv.

